

عنوان مقاله:

رشد کاربرد ابزار انسجام واژگانی در کودکان فارسی زبان

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 6، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

ایران محرابی ساری - دانشجوی دکتری زبان شناسی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهشی حاضر در چارچوب نظریه‌ی انهای مجاح هلیدی و حسن (۱۹۷۹)، توانایی سازماندهی روایی کودکان فارسی زبان را با به کارگیری روش تجربی = میدانی مورد بررسی و مقایسه قرار داده است. به این منظور، ۱۵ کودک (۸ پسر و ۷ دختر) در سنین چهار تا هفت ساله از یک مهل کودک در غرب تهران گزینش شدند. سپس به منظور بررسی عملکرد این کودکان در سازماندهی گفتمان از طریق به کارگیری ابزار انسجام واژگانی، دو آزمون بازگویی و تولید لباستانی، با استفاده از دو کتاب محصور کودک اجرا گردید و با در نظر گرفتن رشد انسجام واژگانی، داستانهای آنها مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت. هدف اصلی این تحقیق آن بوده است که با ارزیابی توانایی سازماندهی گفتمان روایی در کودکان فارسی زبان به شناخت و ارزیابی بهتری از توانش گفتمانی آنها دست یابیم. بر پایه‌ی یافته‌های این تحقیق می‌توان گفت که اولاً کودکان در هر سه گروه سنی قادر به به کارگیری صحیح ابزارهای انسجام واژگانی به منظور سازماندهی داستانهای خود هستند. نتیجه‌ی دیگر اینکه تمامی گروههای سنی از میان زیرمجموعه‌های انسجام واژگانی (تکرار و باهم آیی)، در هر دو آزمون، بیشتر تمایل به کاربرد «تکرار» دارند و در نهایت این که عملکرد کودکان در آزمون بازگویی باستانی در مقایسه با آزمون تولید لباستانی به لحاظ تعداد بندها و مؤلفه‌های انسجام واژگانی متفاوت می‌باشد.

کلمات کلیدی:

انسجام واژگانی، سازماندهی روایی، گفتمان روایی، سازماندهی گفتمان، رشد کاربرد انسجام در کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489833>

